

COMPUTER TRENDS

INTERJÚ
Fehér Éva
JobGroup

INTERJÚ
Imre Sándor
dékán
BME VIK

A 2025-ÖS ÉV LEGFONTOSABB MARKETINGTRENDEI

MIKLOVICZ NORBERT
alapító-főszerző
Magyar Marketing Fesztivál

IMRE SÁNDOR,
dékán
BME VIK

Iparközeli, kutatással támogatott oktatás

Drasztikus változtatásokat nem tervez a BME VIK új dékánja, de fontosnak tartja, hogy a karon folyó oktatást és kutatást továbbra is a piac és a hallgatóság mindenkori igényeihez igazítsák. Ez magától értetődően a meglévő gyakorlatok folyamatos felülvizsgálatát, újragondolását, adott esetben módosítását vonja maga után.

Tavaly novemberben dékánváltás volt a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karon (VIK). *Imre Sándor* egyetemi tanár, aki tizenöt éve vezeti a Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszékét, oktatóként és kutatóként komoly eredményeket mondhat magáénak és csapatának. Mivel a VIK-ről kikerülő mérnökinformatikusok és villamosmérnökök a hazai ipar megbecsült és keresett szakemberei, interjúnkban – többek között – arra keressük a választ, hogy milyen, az oktatást és közvetetten a gazdasági élet szereplőit is érintő nagyobb változások várhatóak a kar életében.

Imre Sándor: Tanszékvezetőként az elmúlt tizenöt évben részt vettem a kari programok kimunkálásában, a volt dékánunkkal, a jelenlegi rektorunkkal régóta jó szakmai kapcsolatot ápolok. Ilyen értelemben tehát nem kerül sor hirtelen váltásra, a kar működésének, terveinek szerves folytatására készülök. Ugyanakkor tisztában vagyunk vele, hogy a körülöttünk lévő világ dinamikusán változik. A mi szakmánkban rendkívül gyors a fejlődés, tehát sok olyan terület van, ami néhány évvel ezelőtt még csak az alapkutatások kérdése volt, mára pedig a technológia szintjére emelkedett. Ilyen például a mesterséges intelligencia. Harminc évvel ezelőtt már foglalkoztam neurális hálókkal, de akkor a műszaki, a technológiai háttér nem volt elegendő ahhoz, hogy nagyméretű hálókat tanítsunk. Mára ez gyakorlatilag mindennapi rutinná vált. De emlékezem a kvantuminformatika világát is, ott szintén robbanásszerű a fejlődés. Magától értetődő, hogy folyamatosan próbálunk megújulni és adaptálódni a világhoz.

ComputerTrends: Más típusú megújulás, de nagy váltás a Műegyetem életében a tervezett új

működési keretrendszer, amelyben az egyetem fenntartói joga egy, az állam által létrehozott gazdasági társasághoz kerül. Mi a véleménye erről, illetve milyen hatásai lehetnek a változásnak a VIK életére?

IS: A BME Szenátusa a legutóbbi ülésén elfogadta, hogy a Műegyetem újfajta működési módra vált át. Ez nyilván nemcsak fenntartóváltást jelent, a felső vezetést, az egyetem egészét érinti, pontosabban a működés gazdasági és adminisztratív folyamatai érdemben változnak majd. Erre fel kell készülnünk, és alkalmazkodnunk kell kari szinten is. Ez a VIK-en belüli folyamatok felülvizsgálatát, megújítását is jelenti, illetve a többi karral folytatott együttműködési rendszerünkben is lesznek újdonságok.

CT: Mondana néhány részletet a VIK-en tervezett újdonságokról?

IS: A fenntartó váltása nem érinti közvetlenül az oktatást, de közvetve mégis sok mindent tervezek. Fontosnak tartom a tehetséggondozási rendszerünk felülvizsgálatát és kiterjesztését. Szeretném, ha sokkal több hallgatót érne el ez a lehetőség, és minden motivált diák megtalálhatná azt a tehetséggondozási formát, ahol kiteljesedhet, és a kötelező tananyagon túlmutató tudást szerezhethet. Szeretném, ha a nemzetközi oktatási beágyazódásaink erősödnének. Ez egyrészt azt jelenti, hogy több magyar hallgató szerezzene tapasztalatot külföldi egyetemeken, másrészt több külföldi hallgatót tudnánk a BME VIK-re vonzani. Középtávú tervünk, hogy a mesterképzésben elmozdulunk az angol nyelvű képzés felé. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy az MSc képzés minél több külföldi diák számára is vonzó legyen. Megjegyzem, a leendő magyar mérnököknek is javukra válna pályafutásuk során, ha bizonyos tantárgyakat, vagy akár egy egész specializációt angolul

hallgatnának. Az alapképzésben természetesen továbbra is a magyar a meghatározó képzési nyelv, miközben BSc szinten is fenntartjuk az angol, valamint a nagy hagyományokkal rendelkező német képzést is.

CT: Vannak más elképzelések is arra vonatkozóan, hogy minél több diák folytassa tanulmányait MSc szinten, illetve maradjon a VIK-en doktoranduszként?

IS: Igen, jelenleg is van egy programunk, az integrált MSc képzés, ami azt célozza, hogy a legtehetségesebb hallgatókat már a BSc-től kezdve támogassuk, motiváljuk, irányítsuk a doktorandusz lét felé. Ezt a programot szeretnénk tovább erősíteni, illetve újdonság, hogy a legjobbak, a legtehetségesebbek már az MSc alatt elkezdhetik a doktori képzést. A lehetőség már adott, a pontos működési modell kidolgozása folyamatban van. Célunk, hogy a legmotiváltabbak egy szerves folyamat során jussanak el a kutatói, oktatói pályára, és az ipar elszívó ereje ne törje derékba karrierjüket. Jó hír, hogy a mi szakmánkban a doktoranduszok kezdőfizetése is versenyképes – az egyetem egy most induló programban megduplázza a doktoranduszok ösztöndíját, és a VIK ehhez még kiegészítést is ad –, tehát remélhetőleg pusztán anyagi okok miatt senki sem fogja feladni kutatói, oktatói álmait.

CT: Az utóbbi években nagy hangsúlyt kapott a VIK életében az iparral ápolott jó kapcsolat. Milyen tervei vannak ezen a téren?

IS: A VIK a teljes BME-vel összevetve is mindig jól szerepelt az ipari együttműködések sokszínűsége és volumene tekintetében. Ipari kapcsolataink meghatározó része a nagyvállalati körhöz kötődött, a kis- és középvállalatok kisebb arányban szerepeltek part-

INNOVÁCIÓ

nereink között. A jövőben szeretném ez utóbbi szálát is erősíteni, hogy azok a kkv-k, amelyek igényt tartanak a VIK kompetenciabázisára, a számukra legmegfelelőbb konstrukcióban fordulhassanak hozzánk. Még az előző dékánunk bábáskodása mellett megalakult a VIK-en az Ipari Intézet, egy virtuális ipari szervezeti egység, amelyet szeretnénk felkészíteni rá, hogy a legkülönbözőbb ipari igényekhez illeszse a tanszéki csoportok munkáját. Rövid idejű dékánágom alatt az a tapasztalatom, hogy nincs univerzális, tökéletes együttműködési forma. Minden egyes ipari partnernek a saját szempontjai szerint, különböző együttműködési módokat kell felajánlani, és egy ilyen intézeten belül mindenki megtalálhatja a számára kedvező megoldást.

CT: Az oktatásra visszatérve, várható a közeljövőben a hallgatói létszám növekedése?

IS: Remélem, hogy igen, és remélem, hogy nem. A mérnökinformatikus BSc képzésünk idevonzza a szakterület iránt érdeklődő fiatalok legjobbait. Létszámunk nagyjából elérte azt a keretet, amit még kezelni tudunk. Ugyanakkor megfigyelhető, hogy a villamosmérnök szakon stagnál, illetve csökken a létszám. Itt szeretnénk erősíteni, hiszen az ipar szereplői nagyon is igénylik az ilyen típusú végzettséggel rendelkező fiatal szakembereket. Ami az MSc képzéseinket illeti, bár nem állunk rosszul, továbbra is szeretnénk növelni a hallgatói létszámot. Célunk, hogy a jelenleginél több, más egyetemeken végzett alapszakos hallgató folytassa nálunk mesterszinten a tanulmányait, és így országos szinten a szakterület hazai MSc képzőműhelye legyünk.

CT: Milyenek a tapasztalatok, és mik a tervek a 6 féléves üzemmérnök-informatikus, röviden BProf képzéssel kapcsolatban?

IS: A rendkívül lendületes kezdés után az utóbbi időben mintha megcsappant volna a hallgatói érdeklődés ezen képzési forma iránt. Egyelőre próbáljuk felmérni az e folyamat mögött álló okokat. Úgy látom, hogy Magyarországon nagy szükség van a BSc-s, valamint üzemmérnök típusú informatikusokra, ezért erősíteni kell a képzés ezen szintjeit. Kérdés, hogy az ipar

igényeinek kielégítésére mennyire áll rendelkezésre a hallgatói utánpótlás, illetve miként lehet a jelenleginél több fiatal érdeklődését felkelteni a BProf képzés iránt.

CT: Hogy alakultak a hallgatói lemorzsolódások az utóbbi években a VIK-en?

IS: Lemorzsolódás alatt az alapról szertan szerint azt értjük, hogy a felvett hallgatók hány százaléka nem végezte el a tanulmányait. A kérdés azonban összetett, hiszen vannak, akik a VIK mellett külföldre is jelentkeztek, mi felvettük őket, de végül nem minket választottak, és be sem tették a lábukat a Műegyetemre. A lemorzsolódásban ezek a fiatalok is megjelennek. Nekünk azzal kell foglalkoznunk, hogy akik nálunk kezdik meg a képzést, azok eljussanak a diplomáig. Ehhez fenn kell tartani a hallgatói motivációt, a képzést úgy kell alakítani, hogy igazodjon a mindenkori hallgatók tanulási mintázatához. A Mérnöktovábbképző Intézettel karöltve olyan programot indítunk, amely segíti az oktatókat abban, hogy megismerjék a különböző hallgatói generációk jellegzetességeit, igényeit. Kari szinten is szeretnénk módszertani ötleteket, javaslatokat adni az oktatóknak, hogy miként érdemes a különféle típusú tudást átadni a hallgatóknak, milyen tudáselemeket lehet például online oktatni, vagy mikor fontos a személyes jelenlét, a személyes diskuszió.

CT: Mennyire növeli a lemorzsolódást, hogy az ipar már a tanulás időszakában munkát kínál a hallgatóknak, és elcsábítja őket?

IS: Hallgatóink viszonylag hamar olyan tudás birtokába jutnak, amivel – legalább részállásban – el tudnak helyezkedni. Ilyen értelemben az iparnak nagyon erős az elszívó hatása. Itt nem csupán arról van szó, hogy a hallgató tisztas fizetéshez jut, és már nem tartja annyira fontosnak az egyetem elvégzését, hanem a munka mellett nem is jut elég ideje a tanulásra. Ilyen esetekben sokszor nem sikerül teljesíteni a vizsgákat, következésképpen a hallgatók egy része abbahagyja a tanulmányait. Meggyőződésem, hogy hosszú távon, a teljes szakmai életpályát tekintve sokkal hasznosabb az egyetemi végzettség, amit később, a munka mellett már nagyon nehéz pótolni.

CT: Világviszonylatban az informatikusokat is elbocsátások érik. Mennyire tapasztalhatóak hasonló jelenségek Magyarországon?

IS: Harmincéves oktatói-kutatói pályám alatt ez már a sokadik ilyen típusú hullámvölgy. Korábban és most is az a tapasztalatom, hogy a multinacionális vállalatok a magyarországi részlegeknél kezdik el utoljára a létszámcsökkentést, vagy tipikusan nincsenek is elbocsátások, hiszen a magyar mérnökök bekerülési ára lényegesen alacsonyabb a nyugat-európai országokénál. Bár a világtendencia érzékelhető, a VIK-en végzett hallgatók elhelyezkedését nem befolyásolja érdemben, és véleményem szerint a jövőben sem fogja komolyan érinteni.

CT: Önnek köztudomásúan szívéügye a kutatás, a tudományos élet. Dékánként hogy tervezi saját kutatói pályájának folytatását? Esetleg a korábbinál nagyobb hangsúlyt kap majd a kutatás a VIK-en?

IS: A dékáni feladataim mellett nyilván kevesebb időm jut majd más tevékenységekre. Az oktatásból semmiképpen sem szeretnék hátrább lépni, itt az egyetemen az a fő feladatunk, hogy a tudásunkat továbbadjuk a hallgatóknak. Új pozícióm a kutatómunkát valamelyest érinti, de mivel komoly csapatot sikerült felépíteni idősebb és fiatalabb kollégákból, valamint doktoranduszokból, velük együtt a kutatómunkára is tudok majd időt szakítani. Nem titok, hogy a kvantum-informatika és kommunikáció terén dolgozom már huzamosabb ideje. Jelenleg zajlik a hazai gerinchálózat kiépítési projektje, az európai uniós törekvésekkel összhangban.

Ebben mindenképpen szeretnék a továbbiakban is aktívan részt venni. A karon folyó kutatások szempontjából se többet, se kevesebbet nem jelent a dékánágom. Ahogy eddig is volt, a jövőben is erős a tudományos potenciálunk, számos színvonalas kutatócsoportunk van. Az oktatás mellett továbbra is megőrizzük és támogatjuk a tudományos tevékenységet. A két területnek együtt kell járnia, csak akkor tudunk világszínvonalon tanítani, ha világszínvonalon veszünk részt a tudományos életben is. **CT**